

สำนักงานเลขשריך

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

14/2532

เรื่อง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บันทึก

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง หรือข้อกฎหมาย (เงินสงเคราะห์ที่ผู้สง่างอกนอกราชอาณาจักร
ต้องเสียเพื่อสมทบกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ.2503 จะถือได้หรือไม่ว่า

เป็นค่าธรรมเนียมเมื่อส่งออกของสินค้าที่ห้ามมิให้ได้รับเงินชดเชยตาม

นัยมาตรา 12 (2) แห่งพระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออก
ที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ.2524)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เนื้อหา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานเศรษฐกิจการคลังได้มีหนังสือ กค 0302/6337 ลงวันที่ 9

สำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน 2530 ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กระทรวงเกษตรและ

สหกรณ์ได้ประกาศกำหนดอัตราเงินสงเคราะห์ที่ผู้สง่างอกนอกราชอาณาจักรต้องเสีย

เพื่อสมทบกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การ

ทำสวนยาง พ.ศ.2503 ลงวันที่ 12 เมษายน 2517 จึงมีปัญหาวว่า การจัดเก็บ

สำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา

เงินสงเคราะห์เพื่อสมทบกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัติกองทุน

สงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ.2503 ควรถือเป็นค่าธรรมเนียมเมื่อส่งออกตาม

นัยมาตรา 12 (2)*(1) แห่งพระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตใน

สำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา

ราชอาณาจักร พ.ศ.2524 หรือไม่ คณะกรรมการพิจารณาชดเชยค่าภาษีอากรสินค้า

ส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักรได้ประชุมปรึกษาเรื่องนี้แล้วมีความเห็นว่า ค่าธรรมเนียม

การส่งออกที่บังคับจัดเก็บ ณ ตอนส่งออกเพื่อให้ได้รายได้มาใช้จ่ายในกิจการของรัฐ

เป็นส่วนรวมถือว่ามีลักษณะเป็นภาษีอย่างหนึ่ง จึงได้กำหนดให้การส่งออกที่เสียค่า

สำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา

* (1) มาตรา 12 เมื่อคณะกรรมการได้กำหนดอัตราเงินชดเชยตาม

มาตรา 11 (1) แล้ว การส่งสินค้าออกให้ได้รับเงินชดเชยตามพระราชบัญญัตินี้

สำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา

เว้นแต่สินค้าดังต่อไปนี้ห้ามมิให้ได้รับเงินชดเชย

(1) แร่ ตามกฎหมายว่าด้วยแร่

สำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา

(2) สินค้าที่ต้องเสียภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมเมื่อส่งออก

(3) สินค้าที่คณะกรรมการกำหนดไม่ให้ได้รับเงินชดเชย

สำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ธรรมเนียม ณ ตอนส่งออกไม่ได้รับเงินชดเชย แต่เงินสงเคราะห์กองทุนสงเคราะห์
 การทำสวนยางนั้นมิได้จัดเก็บเพื่อนำรายได้มาใช้จ่ายในกิจการของรัฐเป็นส่วนรวม
 หากแต่เก็บเป็นรายได้ของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ซึ่งใช้จ่ายได้เฉพาะใน
 กิจการสวนยางเท่านั้น ไม่มีลักษณะเป็นภาษี เงินสงเคราะห์กองทุนสงเคราะห์การ
 ทำสวนยางที่ผู้ส่งออกนอกราชอาณาจักรต้องเสียสำหรับยางที่จะส่งออกเพื่อสมทบกองทุน
 สงเคราะห์การทำสวนยาง จึงไม่เข้าข่ายต้องห้ามมิให้ได้รับเงินชดเชยตามมาตรา 12
 (2)* (2) แห่งพระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร
 พ.ศ.2524 สำนักงานเศรษฐกิจการคลังจึงหารือปัญหาดังกล่าวมายังสำนักงาน
 คณะกรรมการกฤษฎีกาว่า เงินสงเคราะห์ที่ผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรต้องเสีย
 เพื่อสมทบกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การ
 ทำสวนยาง พ.ศ.2503 จะถือได้หรือไม่ว่า เป็นค่าธรรมเนียมเมื่อส่งออกของสินค้า
 ที่ห้ามมิให้ได้รับเงินชดเชยตามนัยมาตรา 12 (2)* (3) แห่งพระราชบัญญัติชดเชย
 ค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ.2524

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ 1) เห็นว่า

เงินสงเคราะห์กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางที่เก็บจากผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักร
 ตามมาตรา 5* (4) แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ.2503
 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ 4)
 พ.ศ.2530 เป็นเรื่องเกี่ยวกับการสงเคราะห์การทำสวนยาง ซึ่งพระราชบัญญัติกองทุน
 สงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ.2503 บัญญัติขึ้นโดยเฉพาะ และผู้ส่งยางออกนอก
 ราชอาณาจักรจะต้องเสียเงินสงเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตรา

* (2) โปรดดูเชิงอรรถที่ (1)

* (3) โปรดดูเชิงอรรถที่ (1)

* (4) มาตรา 5 บุคคลใดส่งยางออกนอกราชอาณาจักรต้องเสียเงิน

สงเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราเงินสงเคราะห์ที่รัฐมนตรี
 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา สำหรับการกำหนดอัตราเงินสงเคราะห์จะต้อง
 ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีก่อน

[มีต่อหน้าถัดไป]

เงินสงเคราะห์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประกาศในราชกิจจา
 นุเบกษา หากใช้เป็นการเรียกเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมเมื่อส่งออกดังเช่น
 การเรียกเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมขาออกตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตรา
 ศุลกากรไม่ ฉะนั้น ยางที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรจึงไม่เป็นสินค้าที่ต้องห้ามมิให้
 ได้รับเงินชดเชยตามมาตรา 12 (2)* (5) แห่งพระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงาน สิ้นค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ.2524 แต่อย่างไรก็ดี ถึงแม้ว่าเงิน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 สงเคราะห์กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางนี้จะไม่มีลักษณะเป็นภาษีอากรหรือค่า
 ธรรมเนียมเมื่อส่งออกก็ตาม แต่ค่าภาษีอากรที่จะกำหนด"เงินชดเชย"ให้และการจ่าย
 "เงินชดเชย"ให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยนั้น จะกระทำได้อีกก็ต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์
 สำนักงาน วิธีการ เงื่อนไขและกำหนดเวลาแห่งพระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ.2524

----- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ----- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา -----

[ต่อจากเชิงอรรถที่ (4)]

สำนักงานคณะกรรมการ ในการกำหนดอัตราเงินสงเคราะห์ตามวรรคหนึ่ง ให้นำจำนวนเงิน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 สงเคราะห์ที่กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางต้องจ่ายเพื่อการสงเคราะห์ในแต่ละปี
 และอัตราอากรขาออกตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรที่เรียกเก็บจากการส่ง
 ยางออกนอกราชอาณาจักรมาเป็นหลักในการพิจารณาด้วย โดยถืออัตราต่อน้ำหนัก
 สำนักงานของหนึ่งกิโลกรัมเป็นเกณฑ์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การคำนวณจำนวนเงินสงเคราะห์ที่บุคคลตามวรรคหนึ่งต้องเสีย ถ้าเศษ
 ของน้ำหนักยางเกินครึ่งกิโลกรัม ให้คิดเงินสงเคราะห์เท่ากับน้ำหนักยางหนึ่งกิโลกรัม
 ถ้าเศษของน้ำหนักยางไม่ถึงครึ่งกิโลกรัม ให้ถือเป็นน้ำหนักที่ไม่ต้องนำมาคำนวณ

สำหรับยางที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรเพื่อเป็นตัวอย่างซึ่งมีน้ำหนัก
 ไม่เกินห้ากิโลกรัม หรือยางที่กระทรวง ทบวง กรม เป็นผู้ส่งออกเพื่อประโยชน์ใด ๆ
 อันมิใช่เพื่อการค้า ไม่ว่าจะมือน้ำหนักเท่าใด ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียเงินสงเคราะห์

* (5) โปรดดูเชิงอรรถที่ (1)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็นแตกต่างไปจากความเห็น
 ของคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ 1) กล่าวคือ เลขาธิการฯ
 มีความเห็นว่า ตามมาตรา 12 (2)* (6) แห่งพระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากร
 สำนักงาน สิ้นค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ.2524 มิได้กำหนดไว้ว่า "ภาษีอากรหรือ
 สำนักงาน ค่าธรรมเนียม"ที่รัฐจัดเก็บเมื่อส่งออกจะต้องจัดเก็บเพื่อเป็นรายได้ของรัฐเป็นการ
 สำนักงาน ทัวไปตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือจะเป็น"ภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียม"
 สำนักงาน ที่เก็บไว้เพื่อนำไปใช้ในกิจการใดโดยเฉพาะหรือไม่ กฎหมายน่าจะคานึงแต่เพียงว่า
 สำนักงาน ถ้าสินค้าได้มีการจัดเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมเมื่อมีการส่งออก รัฐก็จะไม่ให้
 สำนักงาน เงินชดเชยกลับคืนไปอีกและตามมาตรา 5*(7) แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์
 สำนักงาน การทำสวนยาง พ.ศ.2503 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์
 สำนักงาน การทำสวนยาง (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2530 เห็นได้ว่า เงินสงเคราะห์เป็นเงินค่า
 สำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ธรรมเนียมที่รัฐเก็บเมื่อส่งออก (วรรคหนึ่ง) และอัตราของเงินสงเคราะห์ที่ได้กำหนด
 ขึ้นโดยคำนึงถึงอัตราอากรขาออกแล้ว (วรรคสอง) ดังนั้น จึงไม่น่าจะมีเหตุผล
 ประการใดที่รัฐจะต้องนำเงินจำนวนนี้มาจ่ายคืนให้แก่ผู้ส่งออกอีกในรูปของ“เงินชดเชย”
 ตามพระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ.2524
 การที่มาตรา 12 (2)* (8) บัญญัติไว้ว่า สินค้าที่ต้องเสียภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียม
 เมื่อส่งออกและห้ามมิให้ได้รับเงินชดเชย น่าจะมาจากเจตนารมณ์หรือความมุ่งหมายที่ว่า
 เมื่อรัฐได้เก็บเงิน(ภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียม)เพราะเหตุที่ได้มีการส่งสินค้านั้นออกแล้ว
 รัฐก็จะไม่คืนเงินภาษีอากรให้อีก (เพราะรัฐสามารถปรับอัตราการเก็บเงินภาษีอากรหรือ
 ค่าธรรมเนียมดังกล่าวได้อยู่แล้ว) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีเงินสงเคราะห์การนำ
 สนวนยางที่มาตรา 5* (9) แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางฯได้บัญญัติ
 ไว้ชัดเจนว่าให้กำหนดอัตราโดยคำนึงถึงอากรขาออกตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตรา
 ศุลกากรอยู่แล้ว

- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ----- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ----- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- * (6) โปรดดูเชิงอรรถที่ (1)
 - * (7) โปรดดูเชิงอรรถที่ (4)
 - * (8) โปรดดูเชิงอรรถที่ (1)
 - * (9) โปรดดูเชิงอรรถที่ (4)

โดยที่ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่สำคัญ ซึ่งผลการวินิจฉัย

อาจกระทบกระเทือนต่อวิถีทางปฏิบัติราชการอันอาจก่อให้เกิดผลเสียหายแก่ประโยชน์
 สาธารณะหรือระบบบริหารราชการเป็นส่วนรวม เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
 จึงพิจารณาเห็นสมควรจัดให้มีการประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมายเพื่อพิจารณาปัญหา
 ดังกล่าวต่อไปตามนัยข้อ 14 (4)* (10) แห่งระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าด้วย
 การประชุมของกรรมการร่างกฎหมาย พ.ศ.2522
 คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย) ได้พิจารณา
 ปัญหาดังกล่าว พร้อมทั้งฟังคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงการคลัง (สำนักงานเศรษฐกิจ
 การคลังและกรมศุลกากร) และผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (สำนักงานกองทุน
 สงเคราะห์การทำสวนยาง) แล้ว เห็นว่า

ประการแรก มาตรา 12 (2)* (11) แห่งพระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษี
 อากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ.2524 มุ่งหมายถึง“สินค้า”ที่ส่งออก
 ให้ได้รับเงินชดเชย เว้นแต่สินค้าต่อไปนี้ห้ามมิให้ได้รับเงินชดเชยตาม (2) คือ
 สินค้าที่ต้องเสียภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมเมื่อส่งออก สำหรับเรื่องนี้ข้อเท็จจริง
 ฟังได้แน่ชัดแล้วว่า การส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักรนั้นจะต้องเสียอากรขาออก
 ดังนั้น สินค้าดังกล่าวจึงต้องห้ามมิให้ได้รับเงินชดเชยตามมาตรา 12 (2)* (12)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

* (10) ข้อ 14 เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกาอาจพิจารณาจัดให้มีการประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมายได้ในกรณีดังต่อไปนี้

ฯลฯ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (4) เมื่อเห็นว่าเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่สำคัญ หรือผลของการวินิจฉัยอาจกระทบกระเทือนต่อวิถีทางปฏิบัติราชการอันอาจก่อให้เกิดผลเสียหายแก่ประโยชน์สาธารณะหรือระบบบริหารราชการเป็นส่วนรวม

ฯลฯ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา * (11) โปรดดูเชิงอรรถที่ (1) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

* (12) โปรดดูเชิงอรรถที่ (1)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประการที่สอง การชดเชยค่าภาษีอากรสำหรับสินค้าส่งออกตาม

พระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ.2524

มีวัตถุประสงค์เพื่อผ่อนคลายในเรื่องภาระภาษีให้แก่ผู้ส่งสินค้าออก ซึ่งจะต้องใช้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เฉพาะเรื่องที่มีภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมที่จะต้องชำระเสียก่อน และเป็นการชดเชยภาษีซึ่งมีอยู่ในต้นทุนการผลิตจึงจะเข้ากรณีที่จะขอชดเชยได้เพราะตาม

มาตรา 4* (13) แห่งพระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตใน

ราชอาณาจักร พ.ศ.2524 "เงินชดเชย" เป็นเงินชดเชยค่าภาษีอากร แต่เงิน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สงเคราะห์ไม่ใช่ภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมแม้จะกำหนดให้ผู้ส่งออกเป็นผู้เสีย

ก็ตาม และการเสียเงินสงเคราะห์มีขึ้นเมื่อมีการส่งออกไม่ใช่เมื่อมีการผลิต และ

จะอาศัยมาตรการผ่อนคลายนโยบายภาษี คือ การยกเว้นภาษีเมื่ออย่างมีราคาต่ำกว่า

ที่ได้ประกาศกำหนด มาเป็นข้ออ้างว่าเป็นสินค้าที่ไม่ต้องเสียภาษีอากรก็ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา บทบัญญัติของพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ.2503 ที่แสดง

ให้เห็นเจตนารมณ์ชัดเจนในประเด็นนี้ ได้แก่ มาตรา 6* (14) ซึ่งเป็นมาตรการ

ผ่อนคลายนโยบายการเงินสงเคราะห์ โดยมาตรา 6 บัญญัติให้รัฐมนตรีมีอำนาจ

ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้งดการเรียกเก็บเงินสงเคราะห์จากบุคคลผู้ส่ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ยางออกนอกราชอาณาจักรซึ่งต้องเสียตามมาตรา 5 โดยกำหนดระยะเวลาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ จะงดเรียกเก็บสำหรับยางทุกชนิดหรือเฉพาะยางชนิดใดก็ได้

* (13) มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

"เงินชดเชย" หมายความว่า เงินที่จะจ่ายชดเชยค่าภาษีอากรซึ่งมี

อยู่ในต้นทุนการผลิตสินค้าส่งออก ให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยในรูปของบัตรภาษี

ฯลฯ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

* (14) มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้งด
 การเรียกเก็บเงินสงเคราะห์จากบุคคลผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรซึ่งต้องเสียตาม
 มาตรา 5 ได้โดยกำหนดระยะเวลาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ จะงดเว้นการเรียกเก็บ
 สำหรับยางทุกชนิดหรือเฉพาะบางชนิดก็ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงเห็นได้ว่า มาตรการผ่อนคลายนโยบายการเรียกเก็บเงินสงเคราะห์ผู้มีบุญดีไว้โดย
 สมบูรณ์แล้ว จึงไม่อาจที่จะนำมาตรการแบ่งเบาภาระภาษีตามมาตรา 12* (15) และ
 มาตราอื่น ๆ ในพระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร
 พ.ศ.2524 มาใช้บังคับได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประการที่สาม พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

พ.ศ.2503 มีวัตถุประสงค์จะปรับปรุงการปลูกพันธุ์ยางให้ดีขึ้นแทนยางพันธุ์เก่าเพื่อ
 ให้การผลิตยางในประเทศมีคุณภาพดีขึ้น ส่วนพระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้า
 ส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ.2524 มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการส่งสินค้า
 ออกเพื่อให้สามารถแข่งขันกับการขายสินค้าในตลาดโลกได้โดยลดภาระภาษีทางอ้อม
 กฎหมายทั้งสองฉบับนี้จึงเป็นกฎหมายคนละประเภท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประการที่สี่ เงินสงเคราะห์ที่เรียกเก็บตามพระราชบัญญัติกองทุน

สงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ.2503 เป็นเงินที่มีได้เก็บมาเป็นรายได้ของรัฐ
 อันจะถือว่าเป็นภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมได้ แต่เป็นเงินที่จะต้องส่งสมทบกองทุน
 ตามมาตรา 7* (16) แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ.2503
 และจะนำไปใช้ในกิจการอื่นใดนอกจากกิจการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้โดยเฉพาะ
 ไม่ได้ ดังนั้น จึงย่อมจะจ่ายชดเชยคืนตามพระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้า
 ส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ.2524 ไม่ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

* (15) โปรดดูเชิงอรรถที่ (1)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

* (16) มาตรา 7 เงินสงเคราะห์ที่เก็บได้ตามมาตรา 5 ให้ส่งสมทบกองทุน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สงเคราะห์การทำสวนยาง และให้ใช้จ่ายในกิจการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้
 โดยเฉพาะ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้วข้างต้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่
 กรรมการร่างกฎหมาย) เห็นว่า ผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรไม่มีสิทธิได้รับเงิน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

